

Un altre dels seus hobbies ha estat, de sempre, la fotografia. La seva col·lecció —referida a les sortides a la muntanya— d'exposar-la, desempolsaria un cúmul que més d'un(a) li agrairia.

Les sortides a la muntanya es repartien entre les «socials» amb l'Agrupació (Céllecs, Montseny, Bertí, Guillerries-Collsacabra, etc.) i les que en podríem dir d'Alta Muntanya. Aquí els seus companys habituals eren la Maria Llobera i en Josep Quintana.

Amb en Quintana havien fet sortides al Pirineu —tant al vessant espanyol com al francès— que solament gent dotada físicament com ells podien aguantar. En Quintana, més jove que en Riera, va arribar a fer dir a aquest: «Prou, s'ha acabat! M'ha caigut la bena dels ulls...». Es referia en Riera, a que ja no tenia edat per seguir fent esforços com el que calia en aquell moment.

M. Llobera

Cim Puigpedrós (1964) Sr. Josep Martí, Jaume Riera, Maria Llobera, Josep Quintana, Salvador Ballús

En diverses ocasions va aprofitar l'avinentsa per conèixer o «fer», com ell diria, muntanyes de part d'Europa —França, Suïssa, Àustria i Alemanya.

Certament llegir l'opuscle al·ludit, on el Jaume deixa constància de les seves vivències a la muntanya, és fer immersió en una de les més emotives i sinceres memòries d'un home enamorat de la natura i del seu paisatge.

En Jaume Riera quan parla o escriu sobre la muntanya fa poesia. Una poesia natural, vital, primària. Potser ell ho ignora.